

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl soudcem Mgr. et Mgr. Jaroslavem Vávrou ve věci **žalobce J.B.**, nar. „X“, bytem „X“, zastoupeného Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4 proti **žalovanému Krajskému úřadu Pardubického kraje**, se sídlem Komenského nám. 125, 532 11 Pardubice, v řízení o žalobě **proti rozhodnutí Krajského úřadu Pardubického kraje ze dne 25. 8. 2016, č.j. 60884/2016/ODSH/8,**

t a k t o :

- I. Žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 8. 2016, č.j. 60884/2016/ODSH/8, s e z a m í t á.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se včasnou žalobou domáhal soudního přezkumu a následného zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo podle ust. § 92 odst. 1 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění (dále jen „správní řád“) jako nepřípustné zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu v Ústí nad Orlicí ze dne 9. 2. 2016, č.j. MUUO/4914/2016/DSS/Ste, jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku proti pravidlům silničního provozu, který spočíval v tom, že při jízdě držel v ruce telefonní přístroj.

Žalobce v žalobě tvrdil, že odvolání podal prostřednictvím své tehdejší zmocněnkyně K.V., nar. „X“. Dále uvedl, že k výzvě správního orgánu doplnil dne 27. 5. 2016 plnou moc pro již zletilou zmocněnkyni, která v době podání odvolání zletilá ještě nebyla. Má za to, že plnou moc dodal včas a nikoli po uplynutí lhůty, jak uzavřel žalovaný. Odvolání proto nemělo být zamítnuto. Dále se v žalobě snažil pomocí právní argumentace a jinými soudními rozhodnutími argumentovat v tom směru, že odvolání bylo podáno řádně a včas.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě popsal skutkový stav věci a shrnul, že ve věci šlo o to, zda bylo podáno řádné či nepřipustné odvolání. Popsal faktické (obstrukční – pozn. soudu) a komplikované jednání žalobce ve vztahu k udílení plné moci zmocněnkyni. Konstatoval, že nedostatek zmocnění nebyl odstraněn. Odvolání podané zmocněnkyní bylo jako nepřipustné zamítnuto. Rovněž odvolání podané samotným žalobcem bylo opožděné a bylo proto též zamítnuto. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.

Krajský soud přezkoumal žalované rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení vedeném podle ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění, (dále jen „s.ř.s.“), přičemž dospěl k následujícím skutkovým a právním závěrům.

Městský úřad v Ústí nad Orlicí jako správní orgán I. stupně vydal v dané přestupkové věci příkaz dne 23. 11. 2015, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1, písm. f), bod 1 zák. č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, v platném znění. Proti rozhodnutí byl podán včasný odpor, který za žalobce podala dne 8. 12. 2015 v té době nezletilá K.V., nar. „X“. K odporu byla přiložena plná moc ze dne 3. 12. 2015, podepsaná zmocnitelem. Správní orgán nařídil ústní jednání (obeslal přímo žalobce) a současně vyzval též zmocněnkyni, aby odstranila nedostatek podpisu na plné moci. K ústnímu jednání dne 19. 1. 2016 se žalobce ani zmocněnec nedostavili. Následně správní orgán I. stupně vydal dne 9. 2. 2016 rozhodnutí o přestupku, kterým uznal žalobce vinným. V rozhodnutí též uvedl, že dříve předložená plná moc trpí nedostatky. Rozhodnutí doručil žalobci uložením u pošty dne 26. 2. 2016. Dne 14. 3. 2016 bylo podáno včasné odvolání, opět zmocněnkyní K.V., které neobsahovalo plnou moc. Dne 16. 5. 2016 správní orgán vyzval žalobce i zmocněnkyni k odstranění vad podání - předložení platné plné moci, neboť v době předložení původní plné moci nedosáhla zmocněnkyně zletilosti. Orgán stanovil lhůtu 5 dní. Žalobce reagoval nejprve dopisem ze dne 19. 5. 2016, ve kterém uvedl, že zmocněnkyně sice nebyla plnoletá, ale byla způsobilá zastupování. Odmítl to, že by měl doložit další plnou moc, když je zmocněnkyně již zletilá. Poté reagoval dalším přípisem podaným k poštovní přepravě dne 27. 5. 2016, v něm se vyjadřoval se k meritu přestupkového řízení (bylo lze dle obsahu posoudit jako odvolání). Uvedl, že zmocněnkyní již nehodlá být dále zastupován. Závěrem v přípise však uvedl, že souhlasí se všemi úkony, které zmocněnkyně provedla, dává jí plnou moc s novým datem a zároveň ji vzápětí zrušuje. Poté již žalovaný jako odvolací správní orgán odvolání podané zmocněnkyní jako nepřipustné dne 25. 8. 2016 zamítl, neboť odvolání bylo podáno osobou sice zmocněnou, která avšak nedosáhla v době zmocnění zletilosti. Téhož dne bylo vydáno rozhodnutí, kterým žalovaný zamítl jako opožděné odvolání žalobce.

Krajský soud považuje skutkový stav v dané věci za spolehlivě zjištěný s tím, že nebylo třeba provádět jakékoliv další dokazování.

K žalobním bodům je třeba uvést, že není účelem soudního přezkumu správních rozhodnutí opakovaně zkoumat a stvrzovat závěry, které učinily správní orgány, pokud byly řádným způsobem a dostatečně odůvodněny. Ze soudní praxe je soudu známo, že zástupce

žalobce zastupuje řidiče – přestupce opakovaně. Svým postupem a vznášenými námitkami se snaží vytvářet podmínky stěžující či paralyzující správní řízení a spekulativním způsobem maří postup a závěry správních orgánů. Dokladem toho zde je i zmocňování nezletilých osob k zastupování.

Pro rozhodnutí v dané věci je podstatné vyřešit otázku možnosti zastupování nezletilou osobou ve správním řízení. K dané otázce se již opakovaně vyjadřoval Nejvyšší správní soud, jelikož obdobné obstrukční strategie zástupce žalobce využil již v minulosti. V této souvislosti se nabízí komentovat postup známým souslovím: „opakovaný vtíp již není vtípem.“ Současně je na místě uvést, že dle § 2 s.ř.s. soudy ve správním soudnictví poskytují ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob způsobem stanoveným tímto zákonem a za podmínek stanovených tímto nebo zvláštním zákonem. Obstrukčně a účelově zvolený postup (zástupce) žalobce lze tak sotva stěží hodnotit jako hodný ochrany soudní mocí ve shora uvedeném kontextu. Nejedná se totiž o ta subjektivní právo osoby, které ochranu zasluhuje.

Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“) se k otázce zastupování nezletilými osobami ve správním řízení vyjadřoval opakovaně.

V rozsudku č.j. 8 As 6/2016-34 ze dne 23. 2. 2016 NSS uvedl, že *je-li i v případě posuzování procesní způsobilosti kvůli účinné ochraně práv účastníků řízení zpravidla nutné trvat na jejich zletilosti a s tím spojené plné svéprávnosti, pak v případě obecných zmocněnců (hájících práva jiných) je tím spíše namístě vyžadovat, aby se bez výjimky jednalo o plně svéprávné osoby. Účel institutu zastoupení spočívá v pomoci účastníkovi řízení v lepším hájení jeho práv a celkově v zefektivnění řízení. Tohoto účelu může být stěží dosaženo, pokud by zájmy účastníků v řízení hájil nezletilý zmocněnec. Podmínka plné svéprávnosti se tedy vztahuje i na obecné zmocněnce podle § 33 správního řádu. Na tomto závěru nemůže ničeho změnit ani věk zmocněnce blízký zletilosti. Krajský soud pochybil, pokud uzavřel, že se žalobce v předmětném přestupkovém řízení mohl nechat zastoupit nezletilou osobou, která nebyla plně svéprávná.*

V rozsudku č.j. 1 As 33/2016-36 ze dne 29. 3. 2016 NSS uvedl, že *pro vznik zmocnění je klíčový moment uzavření dohody o zastoupení, přičemž plná moc je toliko jednostranným úkonem, který pouze vymezuje rozsah již uděleného zmocnění na základě dohody o zastupování. A jelikož nelze platně zmocnit nezletilou osobu k zastupování účastníka správního řízení, žalovaný v posuzované věci postupoval správně, pokud zamítl odvolání K. Z. jako nepřípustné podle § 92 odst. 1 spr. ř. Na tomto závěru nemůže ničeho změnit skutečnost, že zmocněnec nabude po udělení zmocnění zletilosti. Je tomu proto, že na neplatně udělené zmocnění je nutné nahlížet jako na takové, které nevzniklo. Kasační soud se rovněž zabýval otázkou, zda (ne)měl žalovaný vyzvat stěžovatele či údajnou zástupkyni K. Z. ve smyslu § 37 odst. 3 správního řádu k odstranění vady podání spočívající v nedoložení vzniku platného zmocnění k podání odvolání, přičemž dospěl k závěru, že nikoli. Stěžovateli bylo v rámci řízení před správním orgánem prvního stupně sděleno, že předložená plná moc nebyla akceptována. Zejména pak v odůvodnění správního rozhodnutí prvního stupně správní orgán výslovně uvádí důvody, pro které nepovažuje zmocnění K. Z. za platné. Stěžovatel se s tímto rozhodnutím prokazatelně seznámil. Věděl tedy, že pokud chce být v řízení zastoupen, musí předložit novou plnou moc udělenou K. Z. poté, kdy nabyla zletilosti, či jiné osobě. Jelikož však stěžovatel zůstal pasivní a novou plnou moc nepředložil, ačkoliv věděl, že ji předložit měl, nebylo v tomto případě namístě vyzývat jej k odstranění vady podání.*

V rozsudku č.j. 7 As 79/2016-32 ze dne 17. 8. 2016 NSS uvedl, že stěžovatel dále namítal, že měl být vyzván k odstranění vad předmětného odporu. K tomu Nejvyšší správní soud v souladu se svou judikaturou uvádí, že na neplatně udělené zmocnění je nutno nahlížet jako na zmocnění, které vůbec nevzniklo. Pokud pak stěžovatel poukazoval na § 34 odst. 4 správního řádu, konstatuje Nejvyšší správní soud, že podle citovaného ustanovení může správní orgán uznat úkony učiněné ve prospěch účastníka jinou osobou než zástupcem za úkony učiněné zástupcem, jestliže o to účastník požádá a nemůže-li vzniknout újma jinému účastníkovi. Ze správního spisu nelze dovodit, že by stěžovatel požádal o uznání předmětného úkonu. Ostatně stěžovatel to netvrdí ani nedokládá. S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud v dané konkrétní věci nesouhlasí se stěžovatelem ani v tom, že žalovaný správní orgán měl stěžovatele vyzvat k tomu, aby si zvolil jiného zmocněnce, a stanovit mu k tomu přiměřenou lhůtu. Žalovaný správní orgán přitom jak stěžovatele, tak zmocněnkyni vyrozuměl o tom, z jakých důvodů nemohl plnou moc a odpor podaný nezletilou osobou akceptovat. Z výše uvedených důvodů je podle názoru Nejvyššího správního soudu nepřiléhavý i poukaz stěžovatele na ust. § 37 správního řádu.

Konečně v rozsudku č.j. 8 As 174/2016-38 ze dne 21. 2. 2017 NSS uvedl, že je přitom zcela odpovědností účastníka řízení, zda a jakého zástupce si případně zvolí. Neobstojí proto ani námitka, že stěžovatel o procesní nezpůsobilosti jím zvolené obecné zmocněnkyně nemohl vědět, neboť tato skutečnost nemá pro posouzení dané otázky význam. Žalovaný taktéž nepochybil, pokud stěžovatele k odstranění vad odporu nevyzval. Nedostatek procesní způsobilosti není vadou, jež by postupem dle § 37 odst. 3 správního řádu bylo možno zhojit. Nadto ze správního spisu vyplývá, že stěžovatel byl o neakceptaci odporu z důvodu procesní nezpůsobilosti K. Z. vyrozuměn.

Ze shora uvedených závěrů NSS k osobám nezletilých zmocněnců a postupu správních orgánů se podává, že postup správního orgánu I. stupně v dané věci i následný postup žalovaného, jenž vyústil ve vydání napadeného rozhodnutí, nebyly jakkoli chybné. Správní orgán prvního stupně ve svém rozhodnutí z 9. 2. 2016 vyrozuměl žalobce, že plnou moc pro zmocněnkyni neakceptuje. Žalobce si tedy byl vědom, že v daném řízení není zastoupen. Na tom nic nemění nesprávná úvaha správního orgánu, že na plné moci chybí podpis zmocněnce. Podstatné je to, že zmocněna byla nezletilá osoba a že žalobci se dostalo informace, že plná moc nebyla důvodně akceptována. Pokud poté bylo dne 14. 3. 2016 (poslední den odvolací lhůty) podáno odvolání nezmocněnou, již zletilou, totožnou zmocněnkyní K.V., bylo podáno osobou neoprávněnou (§ 81 odst. 1 a § 92 odst. 1 správního řádu) a žalovaný následně postupoval při vydání rozhodnutí správně. Dva přípisy žalovaného po výzvě správního orgánu – oba datované dnem 19. 5. 2016 na věci nic nemění. V prvním přípisu totiž žalobce sděluje, že novou plnou moc pro zmocněnkyni již nebude vystavovat. Poté již opožděným přípisem podaným k poštovní přepravě dne 27. 5. 2016, tedy po stanovené pětidenní lhůtě sděluje, že souhlasí s dřívějšími úkony zmocněnkyně, avšak plnou moc vystavovat nebude. Poněkud zmatečně v závěru podání uvádí, že dává plnou moc s novým datem a zároveň ji vzápětí zrušuje. Žalovaný proto zcela oprávněně posoudil odvolání jako podané osobou neoprávněnou. Ani v tomto řízení není na místě rozebírat možné výkladové varianty chování žalobce a jeho podání. Žalobce ve spolupráci se svým zástupcem činily úkony, které měly bez pochyb za cíl správní řízení zmařit. Těmto úkonům soudní ochrana nenáleží. V soudním řízení, s ohledem na obsah žaloby, nebylo třeba se jinak zabývat konkrétním obsahem přestupkového jednání žalobce.

S ohledem na shora uvedené závěry žaloba nebyla shledána důvodnou, krajský soud ji dle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1 s.ř.s.. Žalovanému náklady řízení podle obsahu spisu nevznikly.

P o u ě n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: <http://www.nssoud.cz>.

Pardubice, 13. června 2017

Mgr. et Mgr. Jaroslav Vávra v.r.
s o u d e

Za správnost vyhotovení:
Kateřina Vrabcová